

ÅRSBERÄTTELSE

OM FRAMSTEGEN

I

FYSIK och KEMI

pt. 3

AFGIFVEN DEN 31 MARS 1834;

af

JAC. BERZELIUS.

K. V. A. SECRET.

STOCKHOLM, 1834.

Tryckt hos P. A. NORSTEDT & SÖNER,
Kongl. Boktryckare.

bibehålla sig genom föreningens osmältlighet. "Den kub *Haüy* ansåg för dess grundform finner man deri ingalunda, och, tillägger han, jemför man leucit med analcim, så kan man knappt afhålla sig från den tanken att leuciten ursprungligen var kali-analcim, med samma vattenhalt som natronanalcimen, båda hafva nemligen lika sammansättningsformel med undantag af vattenhalten. Derföre skulle också leuciten, om de nu mera skulle kristallisera, antaga en helt annan form. Man finner icke natron-leucit i lava, emedan föreningen dertill är för mycket smältbar; men om man inbäddar analcim i eldfast lera och efter torkning glödgar den i måttlig hetta, så förvandlas den till natronleucit.

Davyn är ucefelin. *MITSCHERLICH*¹⁾ har funnit, att Davyn (Årsb. 1827, pag. 178, 1828, pag. 205 och 1829 pag. 202) icke är annat än nephelin. Den håller intet vatten och håller ett spår af kalk och chlor.

Cancrinit. *HOFMANN*²⁾ har analyserat det blå mineral, som förefaller i den zirkonförande bergarten från Miask vid Ilmensjön, och som fått namn af Cancrinit; han har deri funnit natron 24.47, kalkjord 0.32, lerjord 32.04 och kiseljord 38.40 (förlust 4.73) kiseljord och basernas syre är deri lika. Mineralet håller ingen svafvelsyra såsom *Haüy*n och lazursten.

Gmelinit. Jag har i Årsb. 1826, pag. 217 an-
fört, att *BREWSTER* gifvit namn af *Gmelinit*

¹⁾ G. ROSKES *Elemente der kristallographie*, p. 160.

²⁾ *Ibid* pag. 156.